

మా ద వీ ల త

రచన : శ్రీ గుడిసేవ వెంకటేశ్వరరావు

లతాదేవీ :

మీరు శ్రీమతయ్యారన్న వార్త నిన్ననే ఇంగ్లీషు పత్రికలో చదివాను. శ్రీమంతులైన మీ నాన్నగారు వచ్చిన బంధుమిత్రుల కందరికీ అభివందనలు తెలుపుతూ చేసిన ప్రకటనది. మీ వహూవలం నివ్వగలిగి హృదయపూర్వకంగా అభినందిస్తున్నాను. నీవు లోగడ వ్యాసినట్లుగా మన వివాహానికి అంగీకరించనందుకు, మీ నాన్నగారి పైన నా కెలాంటి కోపమూ లేదు. ఒక బాధ్యత గలిగిన తండ్రిచేసే పనినే ఆయన చేసారు. అందుకాయనపైన కోపగించుకోవటం దేనికి? ప్రతి ఏషయాన్ని వ్యక్తి తన సంబంధమైన పరిధిలోనే పరిష్కరించువాడుకోవటం ధర్మవిరుద్ధం. ఆ సనుస్యకు సంబంధించిన వివిధ వ్యక్తుల్ని, చుంచి చెడుల్ని, ముందు వెనుకల్ని జేరీజు వేయగా వచ్చిన ఫలితాన్ని అమలు జరపడమే గదా ప్రతివ్యక్తి కర్తవ్యమూను. మీ నాన్న ఆదే చేసారు. అందుకాయనని ద్వేషించడమంటే ధర్మాన్ని ద్వేషించడమే అవుతుంది.

నాకు ఆనుభవం నేర్పిన సత్యాన్ని నీ ముందుంచుతాను. లతాదేవీ! ఈ ఎడ బాటులో ఒక మహదానందంతో పాటు ఒక మహాత్తర త్యాగంకూడా ఇమిడివుంది. నాకున్నదేదో త్యాగం చెయ్యాగలిగానన్న తృప్తితోపాటు ఆ మహదానందం కూడా నన్ను ముందుకు నడుపుతోంది. ప్రేమ లోతులు తెలుసుకోవాలంటే ఇలాంటి మహాత్తర అనుభవలే అందుకు శరణ్యం. అలా కానిరోజున ఒక్కొక్కప్పుడు ఆ ప్రేమతత్వం సంకుచితవ్యంతో కుంచించుకు పోయే ప్రమాదం కూడా వుంది.

ప్రేమ! రెండంట రెండే అక్షరాలు కాని దాని పరిపూర్ణ స్వభావాన్ని తెలుసుకో గలవారు నూటికొకటికొకటి ఒకరుంటారేమో! అమితంతో సాచన అవువరం. నిజంగా తన భార్యను ప్రేమించిన ఏ భర్తా ఆమె మరో వ్యక్తిని ప్రేమిస్తే కోపంతో దూషించి కత్తి తీసుక హత్య చెయ్యలేడు. అది స్వార్థంతో కూడిన ప్రేమ దానిని కామమని పిలిచేనే బాగుంటుందేమో! ప్రేమకూ కామాకి మధ్య అనన్యమైన అభాతముంది ప్రేమను మేరు వర్ష తంతో పోలిస్తే కామాన్ని అల్పాతి అల్పమైన మంచుకొండతో పోల్చవచ్చునేమో! ఆ మంచుకొండ ఏనాడైనా కరగి పోవచ్చును గదా!!

కాని ప్రేమ ఈర్ష్య, ద్వేషం, సుఖ దుఃఖం మొదలగు అవస్థాన్నిటికన్నా అతీతమైన ఒక మహాత్తరశక్తి. మనదైనవిక జీవితంలో ఒక్క మాత్రం ప్రేమ మాత్రమే ప్రేమ అని పిలవబడేందుకు అర్హమైంది. మహాత్ముడు, బుద్ధుడు, క్రీస్తు, విశ్వప్రేమ పరిపూర్ణప్రేమ. నాళ్ళు ప్రేమమూర్తులు. ప్రేమలోనే దేవునికనుగొన్న మహానుభావులు- ఆ ప్రేమ సామాన్యులకు వర్ణం లాంటిది. వెన్నెలజల్లు లాంటిది. దానికి ఎక్కువ తక్కువలేవు, వచి వ్రాసవిత్తాల ప్రసక్తలేదు. శత్రువులు, స్నేహితులు అనే భేదభావం ముందేలేదు.

లతాదేవీ! నిజంగా అంతటి మహితా శక్తిని ఆర్జించగలవాడెంతటి ధన్యుడు! ఎంతటి బిశ్వర్యవంతుడు!! అంతటి ప్రేమ భావనముందు సమస్త బిశ్వర్యాలు దిగదుడుపు లతాదేవీ! నిజంగా మరోవ్యక్తి తనను సేవించటం లేదనీ, ప్రేమించటం

లేదనీ ఎందుకు బాధపడాలి! ముందు ఆగుణాలు తనలో వున్నవో లేవో నని యోచించరెందుచేత? ఒక చేళ వున్న పక్షంలో మరోవ్యక్తికిలేని మహాసంపద తనకున్నందుకు ఆనందించాలి గాని విచారించటమెందుకు?

ఒకప్పుడు నిన్నునేను ప్రేమించినందుకు నీవు పరధీనమైన ఈరోజున కూడా విచారించటంలేదు పైపెచ్చు పరమానందాన్ని చవిచూస్తున్నాను. కారణమేమంటే నాలాంటి సామాన్యులకు ప్రేమభంగము ఉత్తమ గురువు. కణాస్వరూపులైన మహా మహాలకది మహోత్తమ గురువునూదాను. ఆ ప్రేమభంగమే కాళిదాసు మహాకవిచేత మేళు నందేళ మహాకావ్యాన్ని లోకాని కందించేలా చేసింది శ్రీరామచంద్రునిచేత అపార సారావారానికి అనకట్టును కట్టించింది. లోకకంటకుడకు దళకంటుని బారి నుంచి లోకాన్ని విముక్త మొనర్చింది.

లతాదేవీ! నేను నిన్ను ప్రేమించిన మాట వాస్తవం అంతమాత్రంవేత నీవు నాదానివికావాని కోరటంలో ఎంత స్వార్థం ఇమిడివుంది? నిన్ను ప్రేమించి నేను ప్రేమపూర్ణుడనయ్యాను. అంతకు మించిన సార్థకత మరేమీ కావాలి?

నాశేష జీవితాన్ని ప్రేమచుయంగా చేసుకో దలచాను. ప్రేమామృతాన్ని సానంచేయ సంకల్పించాను. ప్రేమనే ప్రేమించడం చాను. ప్రేమలోనే జీవించ సమకట్టాను. ప్రేమించటమే నాజీవిత పరమార్థం గా నిర్ణయించుకున్నాను. సర్వాన్ని ప్రేమించదలచాను. ప్రేమనే ఆదాించదలచాను. ప్రేమలోనే బిశ్వం కాదలచాను.

అది మహాత్తరప్రేమ. ఆనందప్రేమ. ఈచరాచర ప్రకృతంతా ఆ ప్రేమలో నిబిడికృతమైవుంది. ఆ పరమాత్ముడు సహితం అందులోనే దర్శనమిస్తాడు. ఆ ప్రేమలో ఎడబాటు అనేపదానికి ఆస్కారమేలేదు. నాహృదయకుహారంలో భావించుకొన్న వ్యక్తి పరులకంట వడక

(తరువాయి 28 వ పేజీలో)

“స్వర్ణ కారుడు”

(21 వ పేజీ తరువాయి)

మోసం నేరాలు. దానికి ఫలితంగా యీ జన్మలోనే అలుదిద్దల్సి గంగపాలు చేసుకొన్నాను. వదేళ్ళు కారాగారంలో ముగ్గిపోయాను. ఇక నన్ను మళ్ళీ చంపకండి మీ పాదాలు పట్టుకుంటాను. భయంతో ఒక్కొక్క మూటకూడ బయ్కుంటూ అన్నాడు లింగాచారి.

“అనలా పాడుబుద్ధి నీ కెందుకు పుట్టాలంట?” ఇంకొకళ్ళు అడిగారు.

“క్షమించండి బుద్ధితక్కువయి పాపం చేశాను. చచ్చినపామును మళ్ళీ చంపకండి నన్ను వదిలెయ్యండి” దీనంగా ప్రార్థించాడు లింగాచారి.

“చూస్తారేంరా. మాటలుచెప్పి తప్పించుక పోవాలను కుంటున్నాడు వెయ్యండి” ఉడుకుపాలు జాస్తిగా ఉన్న ఓ యువకుడు అనటమే కాకుండా కార్యరూపేణా చేసి చూపించాడు. కాళ్ళమీద తగిలిన దెబ్బకు కప్పలా కూలిపోయాడు లింగాచారి. ఏదో మాట్లాడదామని ప్రయత్నించినా ఎవ్వరూ వినిపించుకోలేదు.

ఒకటి వెంటి ఒకటిగా ప్రతిఅవయవం మీద కట్టదెబ్బలు తగులుతున్నాయి. లింగాచారికి ఒళ్ళంతా నజ్జ నజ్జ అయింది పరిసరాలనిండా రక్తం చిందింది. లింగాచారి బాధతో గిలగిల కొట్టుకొన్నాడు.

‘ఊఁ యికవాలెండర్నా. కంసాలిసీనుగ వస్తుంది.’ అంతటితో జాలినదాడొక వ్యక్తి కట్టలుతిరగటం ఆగిపోయాయి. రక్తంలో తడిసిపోయి విలవిల కొట్టుకొంటున్న లింగాచారిని పురుగును చూసిరట్లు. అసహ్యంగా చూసి అంతా వెళ్ళిపోయారు. ఒక విషపురవునన్ని. అప్పలాచారి తలుపు బిగించుకున్నాడు.

మిటమిటలాడిస్తూ సూర్యుడు ప్రాచానాడు. ‘తనుచేసిన పాపానికి యిదే అంతిమ శిక్ష’ అనుకొని బాధతో కళ్ళు నూళాడు లింగాచారి. అంతటిలో స్వర్ణ కారుడి జీవితం పరిసమాప్తమయింది.

మాధవీలత

(18 వ పేజీ తరువాయి)

పోవటం సహజం. కాని నాకు దూరం కావటమనేది మాత్రం అసహజం. నా హృదయంవిప్పి చూచుకొంటే అవ్యక్తి దర్శనం నాకులభిస్తుంది. నిద్రావస్థలో నహితం అమూర్తి నావూహోపధంలో విహరిస్తుంది నాహృదయర్పణంపైన ప్రతిఫలిస్తుంది. నామేధస్సులో సాక్షాత్కరిస్తుంది.

లతాదేవీ! ఆంధుకేకాటోలు పరమేశ్వరుడేమిచేసినా మనమేలుకోరే చేస్తాడంటారు సంకల్ప వికల్పాలు భగవదాదీనాలు. నిజంగా మానవాభీనాలే అయితే ఈ ప్రపంచం ముందుకు నడవదేమో!

యదార్థం ఘోషించుకో లతాదేవీ! ఒకప్పుడు మనం సంకల్పించుకొన్నదిగా నీవు నాదానివయితే ఎలావుండేవంటావు? క్షమిస్తానంటే ఒక నగ్నసత్యం గీముందుంచుకాను. నిజంగా నిన్ను నేను బొందినట్లయితే నాకొగిలిలో కరిగిపోయేదాని జేమో! ఆ ప్రేమ పరమార్థమయేదేకదూ! ఈనాటిలాగా నీవు నాహృదయదర్పణంపై సర్వదా పఠిఫలించేదానివా! కలల్లో సహితం సాక్షాత్కరించేదానివా! ఆనాడు నాలోని పురుషత్వం నీలోని స్త్రీత్వాన్ని, యవ్వవాన్ని, బాహ్యసౌందర్యాన్ని ప్రేమించింది. కాని ఈనాడు నాలోని ఆత్మ నీలోని ఆత్మను ప్రేమిపోంది. రెండు ఆత్మలు బిక్యంకావటంకన్న మహోన్నత ప్రేమ మరొకటి ఏముంటుంది లతాదేవీ!

ఇప్పటికే చాలా రాశానుకదూ! నిజంగా ఇందులో నేను వ్రాసిందంటూ ఏమీ లేదు వ్రాయాలంటే మేధస్సు సుపయోగించాలి కాని నేను చేసేదది కాదుగా! నాహృదయ ఫలకంమీద రెడ్డిగా వున్న పంక్తుల్ని యథా తధంగా కాపీచేసి నీకు పంపుతున్నాను. అంతే! మిగిలి పోయిందేమైనా వుంటే మరొసారి వ్రాసి పంపుతా. ఇప్పటికే తెలవు....!

ఆంధ్రాభ్యాంకు తరలింపు

(28 వ పేజీ తరువాయి)

అల్ప సంఖ్యాకుల స్వల్ప ప్రయోజనాల కోసం కంటే అనేకమందికి అసంతృప్తిని కలిగించే ఈ కార్యం. సుహృద్భావముతో నివారించడం. అదికారుల కనీస ధర్మము. బ్యాంకు అభివృద్ధికి అశేషంగా కృషి చేస్తున్న పాలకవర్గం తమ ధర్మాన్ని తప్పరనే ఆశిస్తున్నాము.

— ఒక పౌరుడు.

ప్రకటన

కృష్ణా రిస్టిట్యూట్ కోర్సులో

E. O. P. 125 - E. O. P. 128

81

Between :

వెన్నెతన రామభద్రరాజుగారు - విటీషనరు

and

1. శ్రీ రాజా అలివేలు మంగళాయాదమ్మ రావు బహద్దూరు జమిందారుజీగారు
2. శ్రీ రాజా బాబ్యలక్ష్మీ పాపాయమ్మ రావు బహద్దూరు జమిందారుజీగారు
3. శ్రీ రాజా మొలరాజు వెంకట రామకృష్ణ కొండలరావు - రెస్పాండెంట్లు

విటీషనరు 1 & 2 రెస్పాండెంట్లు కల్లి గారయిన శ్రీ రాజా మహాలక్ష్మీ వెంకాయమ్మ రావు బహద్దూరుగారు 25 - 11 - 42 తేదీన వ్రాయించి యచ్చిన తనఖా దస్తా వేళలో హామీగావున్న రేఫూడి; గొల్లమండలః ముచ్చనవల్లి గ్రామంబ, అస్తులును శ్రీ గవర్న మెంటువారు యెట్టేటు abolition Act కింద తీసుకునే Final Compensation కింద తీసుకునే చేసిన మొత్తంకు, విటీషనరు తన క్లెయిం రికార్డులు జా చేయించమని దాఖలు చేసిన విటీషను నోటీసును 5-12-61 తేదీకి వాయిదా వేయబడినది. గనుక యెవరికైనా, యేమయినా అక్షేపణలున్నయడల సదరు తేదీన వగలు 10 గంటలకు సదరు కోర్టులో హాజరుఅయి తెలుపుకోవలెను. లేనియడల యిక్విపార్టీ ప్రక్షర్యులు Pass చేయుదురని. యిందు మూలంగా ప్యురరసరచట మైనది.

(Sd) మండల శ్రీనివాసరావు
అద్యక్షులు.